

ren, men Forholdene forandre sig stadig“. Jeg beder Dem lægge Mærke til disse Forandringer i Forholdene, thi deri ligger særlig Motivet til, at Mindretallet har indtaget den Stilling, det har. „I det nuværende saakaldte Løb er der kun ca. $\frac{1}{2}$ Fod Vand mere end over et bredt Flak paa hver Side af det. Dette Løb, der bliver afmærket for Sejladsen, forandrer Plads fra det ene Aar til det andet, hvad særlig de betydelige Isskruninger, som kunne finde Sted over Barren, have Indflydelse paa. Kort over Løgstør Grunde fra ældre Tid tillade ikke nøje Sammenligninger; de vise dog, at ikke alene de dybeste Partier af selve Grundene og en Del af Sejlløbet Øst for dem har undergaaet betydelige Forandringer, men at hele Barren flytter sig Vest over“. Disse Oplysninger ere altsaa givne af 3 Ingeniører, dels Ingeniør Ollendorff, som har affattet Indberetningen, dels af to Ingeniører, som han har haft i sin Tjeneste, og som ogsaa ere anførte i Indberetningen. Den ene af dem er en Mand, som ikke alene i de 4 Aar, hvori der har været Tale om at undersøge disse Forhold, har arbejdet ved Limfjorden, men som i en Række af Aar har været til Stede ved Limfjordsarbejder og altsaa særlig har beskæftiget sig med Naturforholdene over Løgstørgrundene. Det er altsaa en Erfaring, bygget paa dagligt Studium og daglig Beskæftigelse dermed, som jeg ikke kan andet end tillægge den allerhøjeste Grad af Betydning. Man kan nu sammenligne disse Oplysninger med de Oplysninger fra ældre Dage; som stamme fra Marinens Opmaalinger, der, som det vil være Tinget bekendt, foregaa aarlig rundt omkring i Landet, saa at man i Tidens Løb kommer tilbage til de forskellige Steder og gaar dem efter, og dette er ogsaa sket med Limfjorden. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse enkelte Udtalelser, som ere meget betegnende for Forholdene deroppe. Jeg skal gaa tilbage til Udtalelser fra 1843. „Betragter man Udløbet mellem Løgstør og Aggersborg som Munden af en Elv eller Flod, hvor Strømmen udbreder sig pludselig, hvorved den taber en stor Del af sin Kraft, hvilket bevirker, at de medførte Sandpartikler synke til Bunds, saa antager jeg heri at søge den vigtigste Aarsag til at danne Løgstør Barre. Den, fra det dybe Farvand ned til Skive, især med langvarige sydlige og østlige Vinde, langs Kysten løbende Strøm i nordlig Retning, altsaa tværs paa den med disse Vinde vestlig udgaaende Strøm over Barren, i Forbindelse med Virkningen af de hyppige

vestlige Vinde, der sætte høj Brænding paa Grunden, bidrager ligeledes meget til at vedligeholde den ringe Dybde, ligesom disse Kræfter; men især Isgang om Foråret frembringer idelige Forandringer med Hensyn til Retningen af det dybeste Løb over Barren. For 50 Aar siden“ — det har altsaa været i forrige Aarhundrede — „gik Løbet omtrent i sydøstlig Retning over Grunden.“ Der fortsættes saa: „I Aar fandt jeg, i Løbet af to Maaneder, tre forskellige Retninger for det dybeste Sted, saaledes som det paa Kortet er betegnet. Den 9de Marts 1839 med nordøstlig Storm og Isgang flyttedes hele Barren 3—4 Kabellængder vestligere ud, og et 5 Fod dybt Løb dannedes; men senere er Dybden atter aftagen til $3\frac{1}{2}$ Fod, hvilken i Reglen har været Dybden paa Barren i 50 Aar, og et Forsøg paa i Aar at tilvejebringe en større Dybde ved Kunst er mislykket. Grunden bestaar af løst Sand.“ Disse Oplysninger, som stamme fra 1843, stemme jo særdeles vel med de Oplysninger, som her foreligge i Indberetningen. Man ser, at det er en fuldstændig ubestemt og foranderlig Tilstand, som hersker deroppe, og naar Dybden, som her er antydet, er aftagen til $3\frac{1}{2}$ Fod, stemmer dette med, hvad den ærede Ordfører sagde, at den havde været $3\frac{1}{2}$ Fod. Den ærede Ordfører tilføjede, at den var tiltagen igen, efter at Tyborønkanalen var brudt igennem, og mente, at det skulde være Vandet fra Nordsøen, der havde skabt dybere Strøm, idet den fra nu af gik stigende. Jeg tror imidlertid ikke, at det er saa givet, at det er Vandet fra Nordsøen, thi den ærede Ordfører maa vist have lagt Mærke til, hvad der staar oplyst i Indberetningen, at Tidevandet er meget lidt mærkeligt paa Strækningen fra Løgstørgrundenes vestlige Side og indtil Mejlgrundene; der er saa godt som intet Tidevand. Jeg tror altsaa ikke, at det er Nordsøen, der har skabt denne dybere Strøm, men det er snarere Strømmen, der fremkommer ved Vandenes Retning og Kraft, naar de gaa igennem den store Bredning. Det har nemlig gjort, at der har kunnet gaa noget væk af Sandet, saa at Løbets Dybde er stegen indtil ca. 7 Fod, og i de senere Aar, efter de Oplysninger, vi have faaet fra Ministeriet, atter er aftagen Aar for Aar, saa at der nu er $1\frac{1}{4}$ Fod lavere i Løbet, end der var for 5—6 Aar siden. Det tyder paa, at det stadig vil gaa henimod mere og mere at sande til. Naar vi dernæst gaa over til 1875, altsaa for et Par og tredive Aar siden, saa oplyses det fra Ministeriets Op-